

Рис. 1.31. „Триръкият“ Цицерон от фреската на Андреа да Фиренце „Триумфът на св. Тома Аквински“. Може би художникът е нарисувал тук движение във времето, тоест – „анимация“. Или това са следи от по-късна редакция на старинното изображение. От [643:2], с. 211, ил. 2.

Рис. 1.32. Леон Батиста Алберти. Автопортрет. Бронзов медалион от около 1430 г. Вашингтон, Националната галерия. Взет е от [18], с. 160.

Трябва да отбележим далеч отиващите паралели между книгите на „античния“ Витрувий и забележителния хуманист от XV в. Алберти [18]. Вж. рис. 1.32. Впрочем не можем да подминем съзвучието в имената Алберти и Витрувий заради постоянното преливане на звуците Б и В и обратното. В действителност АЛБ(В)ЕРТИ лесно се превръща във ВИТРУВИЙ. Алберти (1414–1472) е голям архитект, автор на мащабна архитектурна теория, твърде подобна на аналогичната теория на „античния“ Витрувий [18], с. 3–4. И „античният“ Витрувий, и средновековният Алберти са написали по един голям труд, който включва не само теориите им за архитектурата, но и сведения по математика, оптика, механика.

Заглавието на средновековния труд на Алберти „Десет книги за архитектурата“ СЪВПАДА със заглавието на аналогичния „античен“ труд на Витрувий. Сега се смята, че „античният“ Витрувий уж бил за Алберти „образец за подражание при написването на собствения му трактат“ [18],